

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในโรงเรียน มัธยมศึกษา เขตเทศบาลเมืองนครพนม

Alcohol Drinking Behavior among Matthayom 4 – 6 Students in Secondary School

Mueang NakhonPhanom Municipality

บรรจง พลไชย

Banchong Phonchai

กลุ่มวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม

E-mail: banchong@bcnm.ac.th โทร 089 2765444

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตเทศบาลเมืองนครพนม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลเมืองนครพนม จำนวน 154 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 74.00) ส่วนมากดื่มกับเพื่อน (ร้อยละ 83.78) ดื่มที่บ้านของเพื่อน (ร้อยละ 55.86) พฤติกรรมหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เคยประสบอุบัติเหตุ (ร้อยละ 84.68) พุงกางเอะอะโวยวาย เสียงดัง (ร้อยละ 32.43) และทะเลาะวิวาท (ร้อยละ 6.30)

คำสำคัญ : พฤติกรรมการดื่ม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักเรียนมัธยม 4-6

Abstract

This study aimed to study alcohol drinking behavior among Matthayom 4-6 students in secondary school in Mueang NakhonPhanom Municipality. The samples for this study were Matthayom 4-6 students in a secondary school. The 154 students were selected for this study. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed for frequency and percentage. The results of the study showed that the students have experienced in alcohol drinking (74.00 percent), drink with a friend (83.78 percent), the place to drink were friend's houses (55.86 percent). Behavior after drink were accidents (84.68 percent), frantic and loud (32.43 percent) and dispute (6.30 percent).

Keywords : Drinking behavior, Alcohol drinking, Matthayom 4-6 students

1. บทนำ

วัยรุ่นในช่วงอายุ 10 - 19 ปี เป็นระยะวิกฤตที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ เป็นช่วงระยะที่มีการสั่งสมการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่สำคัญทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลอย่างมากต่อการเตรียมความพร้อมที่จะไปสู่ผู้ใหญ่ที่จะต้องมีความรับผิดชอบสูงขึ้นการที่จะพัฒนาวัยรุ่นให้มีสุขภาพดีนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ซับซ้อนหลายประการ รวมถึงสิ่งแวดล้อมที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ คุณภาพและสัมพันธภาพทางครอบครัว ชุมชน และเพื่อนร่วมโรงเรียน ถ้าองค์ประกอบหรือปัจจัยข้างต้นเป็นไปในทางดี จะได้ว่าวัยรุ่นที่เจริญเติบโตอย่างมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งกายและใจ มีคุณภาพและความรับผิดชอบต่อที่ดี แต่ถ้าสภาพแวดล้อมไม่มีความปลอดภัยและไม่ได้รับการเกื้อหนุน วัยรุ่นก็จะมีปัญหาตามมา บางปัญหาหรือหลายปัญหา ซึ่งถ้าเริ่มต้นไม่ดีตั้งแต่วัยรุ่นก็อาจจะมีความต่อเนื่องไปได้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะปัญหาสุขภาพ ซึ่งปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยในวัยรุ่น ได้แก่ โรคอ้วน การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และการเสพยาเสพติดต่าง ๆ จะก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพแก่วัยรุ่นเอง นานาประการ มีผลต่อการตัดสินใจและการใช้วิจารณญาณต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ทำให้เกิดอันตรายทั้งต่อตนเอง

และผู้อื่น ปัญหาวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่ามีความชุกของการใช้แอลกอฮอล์สูงถึงร้อยละ 44.00 มุหรี ร้อยละ 33.00 ยาบ้า ร้อยละ 37.80 และไม่สวมหมวกนิรภัย ร้อยละ 66.20 (วิชญ์รักษ์ และคณะ, 2556)

การดื่มเหล้าและเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์พบมากขึ้นในเด็กและวัยรุ่น พืชภัยอันตรายเมื่อเนกประการ วัยรุ่นมักคิดว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของปกติเหมือนการดื่มน้ำหวานหรือน้ำอัดลม บางคนดื่มเพื่อความสนุก บางคนดื่มเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน บางคนดื่มเพื่อให้ลืมปัญหา บางคนดื่มเพื่อลดความเครียดในชีวิตประจำวัน การดื่มเริ่มต้นจากความทึกคะนอง แต่ต่อมาจะมีผลต่อความสัมพันธ์ของตนเองกับพ่อ แม่ ครู เพื่อนและผลต่อการเรียนจากผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า คนไทยอายุ 11 ปีขึ้นไป ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 18.61 ล้านคน จำแนกเป็นเพศชาย ร้อยละ 60.80 เพศหญิง ร้อยละ 39.20 จากการเฝ้าระวังพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ความชุกของการดื่มสุรา เท่ากับร้อยละ 43.00 ในนักเรียนชาย และร้อยละ 37.00 ในนักเรียนหญิง ซึ่งนักเรียนชายดื่มมากกว่านักเรียนหญิง ข้อมูลจากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากรไทยปี 2550 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อวิเคราะห์รายภาค พบว่า ภาคเหนือประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีความชุกของนักดื่มสูงสุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับจังหวัดนครพนมนั้น ความชุกของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประชากรวัยรุ่น อายุ 15 - 19 ปี มีถึงร้อยละ 14.30 สูงเป็นอันดับที่ 27 ของประเทศ ผู้ดื่มที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า 50 กรัม อย่างน้อย 1 ครั้งใน 12 เดือนที่ผ่านมา ในจังหวัดนครพนม คิดเป็นร้อยละ 25.80 เป็นอันดับที่ 9 ของประเทศ และมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนการขับขี่ยานพาหนะ คิดเป็นร้อยละ 56.50 เป็นอันดับ 2 ของประเทศ จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม

2.วิธีการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,028 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 154 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลพฤติกรรมหลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 5 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1.ชี้แจงนักเรียนในชั้นเรียน พร้อมทั้งแจกแบบสอบถาม

2. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 150 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.40 ของแบบสอบถามทั้งหมด ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของแบบสอบถามแต่ละฉบับเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.67 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 47.33

1.2 ระดับชั้นเรียน พบว่า กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 36.67 กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 33.33 และกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 30.00

1.3 สถานภาพสมรสของบิดามารดาพบว่า บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 80.00 บิดามารดาหย่าร้างกัน คิดเป็นร้อยละ 13.33 บิดาถึงแก่กรรมคิดเป็นร้อยละ 3.33 มารดาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 2.00 และทั้งบิดา และมารดาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 1.34

1.4 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า รับราชการ/งานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 44.00 ค้าขายคิดเป็นร้อยละ 22.00 ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 17.33 เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.67

1.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเคยขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 74.00 และ ไม่เคยขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 26.00

2. พฤติกรรมการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในรอบ 3 เดือน ที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนส่วนมากขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ในงานเลี้ยงสังสรรค์ (ร้อยละ 41.44) ขี่เพื่อความสนุกสนาน (ร้อยละ 44.15) ส่วนมากขี่กับเพื่อน (ร้อยละ 83.78) ขี่ที่บ้านของเพื่อน (ร้อยละ 55.86) ขี่ในวันหยุด (ร้อยละ 83.78) โดยขี่ 1 ครั้งต่อเดือน (ร้อยละ 54.95) ได้ขี่ครั้งมาโดยมีผู้อื่นซื้อให้หรือ ได้ขี่ฟรี (ร้อยละ 51.35) ค่าใช้จ่ายต่อการขี่แต่ละครั้งประมาณ 51 - 100 บาท (ร้อยละ 34.23) ในการขี่แต่ละครั้งจะหยุดขี่เมื่อรู้สึกมีง่วงศีรษะ (ร้อยละ 56.76) และไม่เคยใช้สารเสพติดชนิดอื่นร่วมกับการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 92.80) ผลของการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ ไชยพร (2553) ที่ได้ศึกษาความชุกและแบบแผนการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ด้านสถานที่ของการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์นั้นส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในที่ที่ปกอาศัยส่วนตัวมากกว่าสถานที่ภายนอก โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ร่วมขี่ในกลุ่มนักเรียนมัศึกษามักจะเป็นกลุ่มเพื่อนกันเองทั้งจากในโรงเรียนเดียวกันและจากต่างโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ (2554) ได้วิจัยผลกระทบจากการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่าเยาวชนชายและเยาวชนหญิงส่วนใหญ่ขี่ครั้งแรกกับเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 87.60 มักขี่ที่บ้านหรือบ้านพักของเพื่อน ร้อยละ 61.00 เหตุผลที่ขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ อยากรู้รสชาติ ร้อยละ 55.10 รองลงมาคือ เพื่อนชวนเพื่อรับเข้ากลุ่มหรือสังสรรค์กับเพื่อน ร้อยละ 47.30 ส่วนความถี่ในการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ของเยาวชน พบว่าไม่เกินเดือนละครั้ง พบมากที่สุด ร้อยละ 49.30 สอดคล้องกับการศึกษาของ ทัพพัชร์วิญญู และคณะ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ครั้งแรกกับเพื่อน ร้อยละ 66.70 ส่วนใหญ่ขี่เป็นกลุ่มตามบ้านเพื่อน มีการขี่ในช่วงเทศกาลงานบุญประเพณี เช่น วันปีใหม่ วันสงกรานต์ วันลอยกระทง และในช่วงวันหยุดราชการ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ ความอยากรู้อยากลอง การชักชวนของกลุ่มเพื่อน และสอดคล้องกับการศึกษาของ จีราวรรณ และนรลักษณ์ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยทำนายการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์เมื่อมีการเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อน ผลของการวิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า เพื่อนและความอยากรู้อยากลองมีอิทธิพลต่อการขี่เครื่องสี่ล้อที่มีแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งมีพัฒนาการอย่างรวดเร็วในทุกด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านสังคม เรียนรู้การเข้าร่วมสังคมกับกลุ่มเพื่อน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทำให้เพื่อนมีอิทธิพลในช่วงวัยรุ่นมาก วัยรุ่นมีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบให้ผู้ใหญ่เข้ามาดูแลหรือออกคำสั่ง ให้ความสนใจกลุ่มเพื่อน

มากและฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่ของกลุ่ม จึงทำตามกลุ่มเพื่อน (วินัดดา และพนม, 2545) เพื่อนมีอิทธิพลต่อชีวิตของวัยรุ่น การมีเพื่อนทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าตนมีพรรคพวก มีที่อยู่รวมกันทำให้เกิดความรู้สึกว่าเขาสำคัญในกลุ่มนั้น สร้างความเข้มแข็ง ความมั่นใจและอำนาจใจได้ วัยรุ่นจึงถือว่าการยอมรับของเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญ เขาจะทำตามเพื่อน และปฏิบัติตัวคล้ายกลุ่มเพื่อนตลอดจนรับค่านิยมและทัศนคติมาจากกลุ่มเพื่อน และเลือกกลุ่มเพื่อนที่มีนิสัยและความชอบคล้าย ๆ กัน วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากบุคคลภายนอก หรือการประเมินจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะจากกลุ่มเพื่อน ๆ บทบาทของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก วัยรุ่นมีกลุ่มเพื่อนหลายกลุ่มที่เขาจะเลียนแบบเอาเป็นตัวอย่าง วัยรุ่นจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน มีเพื่อนที่สนิท ถ้าได้เพื่อนดีชักชวนทำกิจกรรมต่าง ๆ ในทางสร้างสรรค์ วัยรุ่นก็จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อปัญหาต่าง ๆ ค่อนข้างน้อย แต่ในทางตรงกันข้ามถ้ามีเพื่อนกลุ่มเกรไม่รับผิดชอบ ไม่สนใจการเรียน มีพฤติกรรมก้าวร้าว ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ก็จะชักนำให้เพื่อนกลุ่มเดียวกันมีพฤติกรรมเสี่ยงและมีปัญหาต่าง ๆ ตามมา (วิโรจน์, 2553) สาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นเกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ทัศนคติ และอิทธิพลของเพื่อน ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและสังคม การชักจูงใจจากแฟน ดารา นักร้อง การโฆษณา ค่านิยมทางวัตถุนิยม ทำให้วัยรุ่นอาจคล้อยตามเพื่อนหรือสิ่งแวดล้อมได้

3. พฤติกรรมหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในรอบ 3 เดือน ที่ผ่านมา พบว่า เคยประสบอุบัติเหตุทางการจราจร ร้อยละ 84.68 เคยพูดจาอะอะโวยวาย เสียสติ ร้อยละ 32.43 เคยไปที่สถานบันเทิง หลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 9.91 เคยทะเลาะวิวาท ชกต่อย ร้อยละ 6.30 และเคยมีเพศสัมพันธ์หลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 3.60 ผลของการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ วิชุดา (2554) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเส้นทางการเป็นนักดื่มและพฤติกรรมต่อเนื่องของการดื่มในนิสิต นักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นิสิต นักศึกษา ร้อยละ 24.16 มีปัญหาจากการดื่มแอลกอฮอล์ ปัญหาที่พบได้แก่ ผลการเรียนแย่ง ร้อยละ 14.35 ทะเลาะกับแฟน ร้อยละ 13.40 เมมาแล้วขับรถจนเกิดอุบัติเหตุ ร้อยละ 8.93 มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ ร้อยละ 7.50 ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนถึงขั้นลงไม้ลงมือ ร้อยละ 7.26 และทะเลาะกับพ่อ แม่ ญาติพี่น้อง ร้อยละ 7.10 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การทะเลาะวิวาท และทะเลาะกับพ่อ แม่ ญาติพี่น้อง ปัญหาทางสังคมที่พบมากที่สุดคือ พูดจาอะอะ โวยวาย หยาบคาย ก้าวร้าว รองลงมาคือ การทะเลาะวิวาท และการทำร้ายคนอื่น ๆ ผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า แอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มทุกประเภท ทำให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพ ครอบครัวยุติเหตุและอาชญากรรม นอกจากนี้ยังทำให้ความสนใจในการเรียนลดลง สมาธิลดลง ทำให้อารมณ์หงุดหงิด นิสัย และพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางก้าวร้าวในวัยรุ่น (อัครเดช, 2554) ซึ่งผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น การได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุหลังจากดื่มแอลกอฮอล์ การทะเลาะเบาะแว้ง ปัญหาการทำร้ายร่างกาย การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดปัญหาสังคมและสาธารณสุข เป็นบ่อเกิดของอาชญากรรม ยุติเหตุ ปัญหาครอบครัว ปัญหาด้านสุขภาพ ผลที่มีต่อการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย แอลกอฮอล์จะมีผลไปกดระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้การทำงานของระบบประสาทเสียไป มีอาการเมินเมา เดินโซเซ ความจำและเลือน ขาดความรับผิดชอบ ขาดการยับยั้งชั่งใจ มีอารมณ์ครึกครื้น มีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้น ก้าวร้าวขึ้น ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ในเยาวชนนั้นมีหลายประการ เนื่องจากเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์นั้นสามารถละลายในไขมันได้ดี ผลที่เกิดขึ้นในทันที คือ ก่อการทำงานของสมองโดยเฉพาะอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรมส่งผลให้ผู้ดื่มขาดความยับยั้งชั่งใจ จนทำให้สามารถก่อความรุนแรงและพฤติกรรมที่ก่อความเดือดร้อนและอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นโดยง่าย อาการเมินเมายังทำให้การตัดสินใจผิดพลาด ก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย นอกจากนั้นการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ยังเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการก่อคดีอาชญากรรม การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ยังทำให้เกิดความเครียด ความละเลยลดลง ขาดสติมีการทะเลาะวิวาทกันเอง (อิทธิพล, 2551)

4.สรุปผลและข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนส่วนมากดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในงานเลี้ยงสังสรรค์(ร้อยละ 41.44) ดัดเพื่อความสนุกสนาน(ร้อยละ 44.15) ส่วนมากดัดกับเพื่อน(ร้อยละ 83.78) ดัดที่บ้านของเพื่อน(ร้อยละ 55.86) ดัดในวันหยุด(ร้อยละ 83.78) โดยดัด 1 ครั้งต่อเดือน (ร้อยละ 54.95) ได้เครื่องดัดมาโดยมีผู้อื่นซื้อให้หรือได้ดัดฟรี (ร้อยละ 51.35) ค่าใช้จ่ายต่อการดัดแต่ละครั้งประมาณ 51 - 100 บาท(ร้อยละ 34.23) ในการดัดแต่ละครั้งจะหยุดดัดเมื่อรู้สึกมีนงงศีรษะ(ร้อยละ 56.76) และไม่เคยใช้สารเสพติดชนิดอื่นร่วมกับการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์พฤติกรรมหลังจากการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่า เคยประสบอุบัติเหตุทางการจราจร (ร้อยละ 84.68) เคยพูดจาอะอะโววาย เสียง(ร้อยละ 32.43) เคยไปที่สถานบันเทิงหลังจากดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 9.91) เคยทะเลาะวิวาท ชกต่อย(ร้อยละ 6.30) และเคยมีเพศสัมพันธ์หลังจากดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 3.60)สำหรับข้อเสนอแนะนั้นควรมีแกนนำในการรณรงค์ไม่ดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ และมีการรณรงค์ให้เข้มข้นมากขึ้นในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันลอยกระทง หรือหลังสอบเสร็จกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำกับดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีนโยบายการลด ละ เลิก ดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์อย่างชัดเจน ครูอนามัย โรงเรียนและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ควรจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ที่มีต่อร่างกายและควรสอนทักษะการปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนหรือบุคคลรอบข้างชักชวนให้ดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์

5.เอกสารอ้างอิง

- จิรวรรณ พรหมชาติ และนรลักษณ์ เอื้อกิจ. 2554. ปัจจัยทำนายการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน. วารสารพยาบาลศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 23(1): 23 - 27.
- ไชยพร โอภาสวัฒนา. 2553. ความชุกและแบบแผนการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี. สรรพสิทธิเวชสาร. 31(1-3): 49 - 59.
- ทัพพ์ขวัญ ศรีรัตยาวงค์ สุมาลี เลิศมัลลิกภาพ และอะเคื้อ อุณหเลขกะ. 2555. การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. พยาบาลสาร. 39(1): 46-65.
- พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย. 2554. ผลกระทบจากการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุตรดิตถ์. วารสารวิชาการสาธารณสุข. 20(4): 684 - 692.
- วินัดดา ปิยะศิลป์ และพนมเกตุมาน. 2545. ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น. ปิยอนด์เอ็นเทอร์ไพรซ์: กรุงเทพฯ.
- วิชุดา กิจจรธรรม. 2554. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเส้นทางการเป็นนักดัดและพฤติกรรมต่อเนื่องของการดัดในนิสิตนักศึกษา. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ: กรุงเทพฯ.
- วิโรจน์ อารีย์กุล. 2553. การดูแลสุขภาพและการให้คำแนะนำวัยรุ่น. รุ่งศิลป์การพิมพ์: กรุงเทพฯ.
- วิษณุรักษ์ ศรีทอง มาลินี อุทธิเสน และเสาวณิต รัตนรวมการ. 2556. พฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมรสวย (ญูย) ลาว อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก. 2(2) : 36-44.
- อัครเดช มณีภาค. 2554. ปัญหาการบังคับใช้มาตรการจำหน่ายเครื่องดัดแอลกอฮอล์บริเวณรอบสถานศึกษา.วารสารจันทร์เกษมสาร. 17(32): 37 - 48.
- อิทธิพล จรัสโอฬาร. 2551. พฤติกรรมป้องกันการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข. 2(2):1005 - 1012.